Diumenge X (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 3,20-35): En aquell temps, Jesús va entrar a casa amb els deixebles, i novament hi concorre una multitud, de manera que no podien ni tan sols menjar el pa. I quan ho sentiren els seus, sortiren a endur-se'l, ja que deien: «Està fora de si».

I els escribes que havien baixat de Jerusalem deien: «Té Beelzebul», i: «Pel príncep dels dimonis expulsa els dimonis». I havent-los convocat, els deia en paràboles: «¿Com pot Satanàs llançar Satanàs? I si un regne es divideix contra si mateix, aquell regne no es pot sostenir. I si una casa està dividida contra si mateixa, aquesta casa no es podrà sostenir. I si Satanàs s'ha aixecat contra ell mateix i s'ha dividit, no es pot sostenir, sinó que té una fi. I ningú no pot, entrant en la casa d'un que és fort, arrabassar-li els béns, si primer no lliga el que és fort. Només llavors saquejarà la seva casa. En veritat us dic: tot serà perdonat als fills dels homes, els pecats i les blasfèmies qualsevol que hagin proferit, però el qui blasfemi contra l'Esperit Sant no té remissió per tots els segles, sinó que serà reu d'un etern delicte». Perquè deien: «Té un esperit immund».

I venen la seva mare i els seus germans i, de fora estant, li enviaren missatge, demanant-lo. I estava asseguda a la seva vora una multitud, i li diuen: «Mira, la teva mare i els teus germans són fora, que et busquen». I responent-los, els diu: «Qui és la meva mare i els meus germans?». I mirant entorn aquells que seien al seu voltant, diu: «Mireu la meva mare i els meus germans. Perquè el qui faci la voluntat de Déu, aquest és el meu germà i germana i mare».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Com pot Satanàs llançar Satanàs?»

Fr. Salomon BADATANA Mccj
(Wau, Sudan del Sud)

Avui, l'Evangeli ens convida a contrastar dos "enemics" irreconciliables: Jesús i l'esperit del mal.
L'Evangeli afirma: «Els mestres de la Llei que havien baixat de Jerusalem deien: 'Té Beelzebul'» (Mc 3,22). Aquest verset ens ajuda a comprendre el neguit dels membres de la família de Jesús, que anaren per a emportar-se'l a casa. Efectivament, tal com podem comprovar, Jesús no fou acusat per haver trencat amb

la Llei, o amb els costums, o haver faltat al repòs del Dissabte. Ni tampoc se'l denuncia per blasfemar. Ell és acusat d'estar posseït pel príncep dels dimonis! Tinguem present que aquesta és una de les primeres acusacions dirigides a Jesús abans que l'acusessin de trencar amb la Llei jueva.

Però el fet interessant és la resposta que Jesús els donà: «¿Com pot Satanàs llançar Satanàs? I si un regne es divideix contra si mateix, aquell regne no es pot sostenir (...). I ningú no pot, entrant en la casa d'un que és fort, arrabassar-li els béns, si primer no lliga el que és fort» (Mc 3,23-24.27). Això mostra que Jesús rebutja completament la idea que Ell estigui "treballant" per a Satanàs. Per això, Ell comença a exposar la paràbola de la casa de l'home fort. D'una o altra manera, aquesta imatge sembla fitar directament la missió de Jesucrist. I aquesta missió mostra el Regne de Déu "lligant" l'home fort, Satanàs, a través de la salvació realitzada per Jesús.

En efecte, l'expulsió dels esperits malignes ens demostra que Ell és més fort que Satanàs. El Papa Francesc, en una audiència general, afirmà: «Al nostre voltant, n'hi ha prou amb obrir un diari i veiem que la presència del mal existeix, que el Diable actua. Però voldria dir en veu alta: Déu és més fort! Vosaltres, creieu això: que Déu és més fort?».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Ja que desitgeu ser totalment de Déu, per què témer la vostra debilitat, en la qual està clar que no podeu recolzar-vos-hi? És que no espereu en Déu? I qui espera en Ell, serà confós? No!, no ho serà mai» (Sant Francesc de Sales)

- «La seva Mare el va seguir sempre fidelment, mantenint fixa la mirada del seu cor en Jesús. Demanem a Maria que ens ajudi també a nosaltres a mantenir la mirada ben fixa en Jesús i a seguir-lo sempre, fins i tot quan costa» (Francesc)

- «No podem creure en Jesucrist sense tenir part en el seu Esperit. És l'Esperit Sant el qui revela als homes qui és Jesús. 'Ningú no pot dir: Jesús és el Senyor, si no és sota l'acció de l'Esperit Sant' (1Co 12,3) (...). Només Déu coneix Déu del tot (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 152)

Altres comentaris

«El qui blasfemi contra l'Esperit Sant no té remissió per tots els segles»

Mn. Vicenç GUINOT i Gómez

(Sant Feliu de Llobregat, Espanya)

Avui, en llegir l'Evangeli del dia, hom resta astorat —“al·lucina”, com es diu en el llenguatge del carrer—. «Els mestres de la Llei que havien baixat de Jerusalem» veuen la compassió de Jesús per les persones i el seu poder que opera a favor dels oprimits, i —amb tot— li diuen que «Té Beelzebul» i que «Pel príncep dels dimonis expulsa els dimonis» (Mc 3,22). Realment és sorprenent el punt fins on poden arribar la ceguesa i la malícia humanes, en aquest cas d'uns lletrats. Tenen davant seu la Bondat en persona, Jesús, l'humil de cor, l'únic Innocent i no se n'adonen. Se suposa que ells són els entesos, els qui coneixen les coses de Déu amb vista a ajudar el poble, i resulta que no solament no el reconeixen, sinó que l'acusen de ser diabòlic.

Amb aquest panorama és com per a “girar cua” i dir: «Aquí us quedeu!». Però el Senyor pateix amb paciència aquest judici temerari sobre la seva persona. Tal com ha afirmat Joan Pau II, Ell «és un testimoni insuperable d'amor pacient i d'humil mansuetud». La seva condescendència sense límits el mena, fins i tot, a provar de remoure llurs cors tot argumentant-los amb paràboles i consideracions raonables. Amb tot, a la fi, els adverteix amb autoritat divina que aquest tancament de cor, que és rebel·lia davant l'Esperit Sant, restarà sense perdó (cf. Mc 3,29). I no perquè Déu no vulgui perdonar, sinó perquè per a ser perdonat, primer, hom ha de reconèixer el seu pecat.

Tal com anuncià el Mestre, és llarga la llista de deixebles que també han patit la incomprensió quan obraven amb tota la bona intenció. Pensem, per exemple, en santa Teresa de Jesús quan ella intentava portar a més perfecció les seves germanes.

No ens estranyi, per tant, si en el nostre caminar hi apareixen aquestes contradiccions. Seran l'indici que anem pel bon camí. Preguem per aquestes persones i demanem al Senyor que ens atorgui la pacient perseverança.